

Magyar Szó

A gazdasági migráció vált meghatározóvá a Vajdaságban

2012. december 4., 04:40

A délszláv háború után az elmúlt időszakban a gazdasági célú migráció, illetve a Szerbia és Magyarország közötti akár napi ingázás vált meghatározóvá a Vajdaságban – derült ki a témát vizsgáló hároméves kutatási program eredményeit ismertető hétfői, hétfői szegedi konferencián.

Tátrai Patrik, a Magyar Tudományos Akadémia Földrajztudományi Intézetének kutatója elmondta, a Swiss National Science Foundation (Svájci Nemzeti Tudományos Alap) által támogatott TRANSMIG (Integrating transnational migrants in transition states) projekt a délszláv háború nyomán meginduló migrációt vizsgálta Vajdaság és Magyarország néhány kiválasztott településén.

A délszláv háborúk idején főként a katonaköteles korú, magyar nemzetiségű férfiak hagyták el szülőföldjüket. Magyarországi letelepedésük azonban sajátos mintázatot mutat: míg más bevándorlók legnagyobb arányban a fővárosban élnek, a Délvidékről érkezettek elsősorban Szegeden települtek le – közölte a szakember.

Az elmúlt húsz évben több mint harmincezren kaptak állampolgárságot vagy élnek tartózkodási engedéllyel jelenleg is Magyarországon. A migránsok száma ennél azonban jóval nagyobb lehet: sokan ugyanis hazatértek vagy továbbmentek harmadik országba – tudatta a kutató.

A háborús időszakban a magasan képzett, komoly tudással rendelkező 25–45 éves férfi lakosság indult el, napjainkban azonban erős a tanulmányi célú migráció, és megjelent a nyugdíjas korosztály is, amelynek tagjai családgyesítési céllal az 1990-es években áttelepült gyermekeiket követik – mondta Tátrai Patrik.

A kutatási program során készített több mint nyolcvan mélyinterjú alapján nagyon eltérő életutak rajzolódnak ki, általánosságban elmondható azonban, hogy az integráció sikere nagyban függ a képzettségtől – fogalmazott a kutató.

Gábrity Molnár Irén, a szabadkai székhelyű Magyarságkutató Tudományos Társaság vezetője elmondta, az utóbbi időben a gazdasági célú migráció vált meghatározóvá, és sokan kétlaki életet élnek, naponta, hetente ingáznak, nem adták föl vajdasági otthonukat. A migránsok között jelentős arányban vannak a vállalkozók, akik elsősorban a szolgáltatásban, a kereskedelemben vagy a szállítmányozás területén tevékenykednek.

Az Újvidéki Egyetem professzora közölte, hogy a kutatás vizsgálta a Vajdaságba a magyarok és az őshonos szerbek helyére betelepülő, Boszniából és Horvátországból érkező migránsok helyzetét is. A háborús övezetből érkező menekültek komoly támogatást kaptak a szerb államtól, a magyarokkal ellentétben azonban nem tartják a kapcsolatot szülőföldjükkel, és csak elvétve gondolnak a hazatérésre.

A szakember szerint jelentős eltérés figyelhető meg a tömbben és a szórványban élő magyarság stratégiájában. A szabadkai, magyarkanizsai, zentai lakosok azok, akik akár a napi ingázást is vállalva erős magyarországi kapcsolatokat alakítanak ki. A Dél-Bácskában, Dél-Bánátban élők nehezen hagyják el szülőföldjüket, és ha az akár tízéves munkanélküliség után elindulnak, főként a tömbmagyarság lakta városokban telepednek le.

Gábrity Molnár Irén a közelmúltban napvilágot látott, az elmúlt tíz évben a délvidéki magyarság létszámának 40 ezer fős fogyatkozását mutató szerbiai népszámlálási adatok kapcsán kifejtette, a csökkenés oka főként nem az asszimiláció és a gyermekvállalási kedv további romlása, hanem az elvándorlás.